

Hague Convention on the Protection of children and Cooperation in respect of

Intercountry Adoption

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

The States signatory to the present Convention,

Recognizing that the child, for the full and harmonious development of his or her personality, should grow up in a family environment, in an atmosphere of happiness, love and understanding,

Recalling that each State should take, as a matter of priority, appropriate measures to enable the child to remain in the care of his or her family of origin,

Recognizing that intercountry adoption may offer the advantage of a permanent family to a child for whom a suitable family cannot be found in his or her State of origin,

Convinced of the necessity to take measures to ensure that intercountry adoptions are made in the best interests of the child and with respect for his or her fundamental rights, and to prevent the abduction, the sale of, or traffic in children,

Desiring to establish common

รัฐซึ่งร่วมลงนามทำอนุสัญญา

รับรองว่า เพื่อการพัฒนานุคลิกภาพของตนอย่างเต็มที่และเพียบพร้อม เด็กควรเติบโตในแวดวงครอบครัว ในบรรยากาศแห่งความสุข ความรัก และความเข้าใจ

ระลึกว่า แต่ละรัฐควรถือเป็นความสำคัญลำดับแรก ที่จะดำเนินมาตรการเพื่อให้เด็กสามารถอยู่ภายใต้การดูแลจากครอบครัวกำเนิดของตน

รับรองว่า การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ อาจอำนวยความสะดวกด้านครอบครัวถาวรแก่เด็ก ซึ่งไม่อาจหาครอบครัวที่เหมาะสมในรัฐกำเนิดของตน

เชื่อมั่น ในความจำเป็นต้องดำเนินมาตรการ เพื่อให้มั่นใจว่า การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศมีขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก และด้วยความเคารพต่อสิทธิขั้นมูลฐานของเขา และเพื่อป้องกันการลักพา การขายหรือการค้าเด็ก

ปรารถนา ที่จะก่อตั้งบทบัญญัติร่วมกันเพื่อ บรรลุผลเช่นนี้ โดยคำนึงถึงหลักการที่ระบุใน ตราสารระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอนุสัญญา สหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 1989 และปฏิญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยหลักการ

provisions to this effect, taking into account the principles set forth in international instruments, in particular the *United Nations Convention on the Rights of the Child*, of 20 November 1989, and the United Nations

Declaration on Social and Legal Principles relating to the Protection and Welfare of Children, with Special Reference to Foster Placement and Adoption Nationally and Internationally (General Assembly Resolution 41/85, of 3 December 1986),

Have agreed upon the following provisions.-

CHAPTER I – SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

The objects of the present Convention are -

- (a) to establish safeguards to ensure that intercountry adoptions take place in the best interests of the child and with respect for his or her fundamental rights as recognized in international law;
- (b) to establish a system of cooperation amongst Contracting States to ensure that those safeguards are respected and thereby prevent the abduction, the sale of, or traffic in children;
- (c) to secure the recognition in Contracting States of adoptions

ทางสังคมและทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองและสวัสดิภาพของเด็ก โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์ และการรับบุตรบุญธรรมภายในประเทศ และระหว่างประเทศ (มติสมัชชาที่ 41/85 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 1986)

ตกลงรับบทบัญญัติดังต่อไปนี้

หมวด 1 – ขอบเขตของอนุสัญญา

ข้อ 1

วัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ ได้แก่

(ก) เพื่อก่อตั้งหลักประกันให้มั่นใจว่า การรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศมีขึ้นเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก และด้วยความเคารพต่อสิทธิขั้นมูลฐานของเขา ตามที่รับรองในกฎหมายระหว่างประเทศ

(ข) เพื่อก่อตั้งระบบความร่วมมือระหว่างรัฐคู่สัญญา เพื่อให้มั่นใจว่าหลักประกันเหล่านั้นได้รับการเคารพ และเป็นการป้องกันการลักพาการขายหรือการค้าเด็ก

(ค) เพื่อประกันการรับรองการรับบุตรบุญธรรมซึ่งทำตามอนุสัญญานี้

ข้อ 2

(1) อนุสัญญานี้ใช้กับกรณีซึ่งเด็กมีถิ่นที่อยู่ปกติในรัฐคู่สัญญาหนึ่ง (รัฐกำเนิด) ได้ถูก กำลังถูก หรือกำลังจะถูกนำไปยังอีกรัฐคู่สัญญาหนึ่ง (รัฐผู้รับ) ไม่ว่าหลังการรับบุตรบุญธรรมในรัฐกำเนิด โดยคู่สมรสหรือนุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในรัฐผู้รับหรือเพื่อความมุ่งหมายของการรับบุตรบุญธรรมเช่นนั้น ในรัฐผู้รับหรือในรัฐกำเนิด

made in accordance with the Convention.

Article 2

(1) The Convention shall apply where a child habitually resident in one Contracting State (“the State of origin”) has been, is being, or is to be moved to another Contracting State (“the receiving State”) either after his or her adoption in the State of origin by spouses or a person habitually resident in the receiving State, or for the purposes of such an adoption in the receiving State or in the State of origin.

(2) The Convention covers only adoptions which create a permanent parent-child relationship.

Article 3

The Convention ceases to apply if the agreements mentioned in Article 17, sub-paragraph c, have not been given before the child attains the age of eighteen years.

CHAPTER II – REQUIREMENTS FOR INTERCOUNTRY ADOPTIONS

Article 4

An adoption within the scope of the Convention shall take place only if the competent authorities of the State of origin

(2) อนุสัญญานี้ครอบคลุมการรับบุตรบุญธรรมซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ถาวรระหว่างบิดามารดากับเด็กเท่านั้น

ข้อ 3

อนุสัญญานี้ยุติการใช้ หากไม่ได้ให้ความตกลงดังระบุในข้อ 17 อนุ ค. ก่อนเด็กมีอายุสิบแปดปี

หมวด 2 – เงื่อนไขสำหรับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

ข้อ 4

การรับบุตรบุญธรรมภายในขอบเขตของอนุสัญญานี้ เกิดขึ้นเฉพาะเมื่อหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐกำเนิด

(ก) ได้พิจารณาแล้วว่า เด็กนั้นสามารถรับเป็นบุตรบุญธรรมได้

(ข) ได้พิจารณา หลังจากการพิจารณาตามควรถึงความเป็นไปได้ในการจัดหาการดูแลให้เด็กภายในรัฐกำเนิดแล้ว ว่าการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก

(ค) ได้แน่ใจแล้วว่า

(1) บุคคล สถาบัน และหน่วยงานซึ่งจำเป็นต้องให้ความยินยอมในการรับบุตรบุญธรรม ได้รับการปรึกษาแนะนำตามที่อาจจำเป็นและได้รับแจ้งตามควรถึงผลของความยินยอม โดยเฉพาะเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมจะมีผลเป็นการทำให้ความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างเด็กกับครอบครัวกำเนิดของตนสิ้นสุดหรือไม่

(a) have established that the child is adoptable;

(b) have determined, after possibilities for placement of the child within the State of origin have been given due consideration, that an intercountry adoption is in the child's best interests;

(c) have ensured that

(1) the person, institutions and authorities whose consent is necessary for adoption, have been counselled as may be necessary and duly informed of the effects of their consent, in particular whether or not an adoption will result in the termination of the legal relationship between the child and his or her family of origin,

(2) such persons, institutions and authorities have given their consent freely, in the required legal form, and expressed or evidenced in writing,

(3) the consents have not been induced by payment or compensation of any kind and have not been withdrawn, and

(4) the consent of the mother, where required, has been given only after the birth of the child; and

(d) have ensured, having regard to the age and degree of maturity of the child, that

(1) he or she has been counselled and duly informed of the effects of the adoption and of his or her

(2) บุคคล สถาบัน และหน่วยงานดังกล่าว ได้ให้ความยินยอมโดยอิสระ ตามแบบที่กฎหมายกำหนด และแสดงออกหรือมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร

(3) ความยินยอมมิได้ถูกชักจูงโดยค่าจ้างหรือการตอบแทนไม่ว่าชนิดใด และไม่มีการเพิกถอนและ

(4) ความยินยอมของมารดาในกรณีที่เป็นได้ให้ไว้ภายหลังจากการเกิดของเด็กเท่านั้นและ

(ง) ได้แน่ใจแล้ว โดยคำนึงถึงอายุ และระดับวุฒิภาวะของเด็ก ว่า

(1) เขาได้รับการปรึกษาแนะนำ และได้รับแจ้งตามควรถึงผลของการรับบุตรบุญธรรม และผลของการให้ความยินยอมต่อการรับบุตรบุญธรรมในกรณีที่ต้องมีความยินยอมเช่นนั้น

(2) ได้มีการคำนึงถึงความประสงค์ และความเห็นของเด็กแล้ว

(3) ความยินยอมของเด็ก ในกรณีต้องมีความยินยอมเช่นนั้น ได้ให้โดยอิสระ ตามแบบที่กฎหมายกำหนด และแสดงออกหรือมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษร และ

(4) ความยินยอมเช่นนั้นไม่ได้ถูกชักจูงโดยค่าจ้างหรือการตอบแทนไม่ว่าชนิดใด

ข้อ 5

การรับบุตรบุญธรรมภายในขอบเขตของอนุสัญญาฉบับนี้ เกิดขึ้นเฉพาะเมื่อหน่วยงานของรัฐผู้รับ

(ก) ได้พิจารณาแล้วว่า บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมมีคุณสมบัติและเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรมได้

consent to the adoption, where such consent is required,
 (2) consideration has been given to the child's wishes and opinions,
 (3) the child's consent to the adoption, where such consent is required, has been given freely, in the required legal form, and expressed or evidenced in writing, and
 (4) such consent has not been induced by payment or compensation of any kind.

Article 5

An adoption within the scope of the Convention shall take place only if the competent authorities of the receiving State

(a) have determined that the prospective adoptive parents are eligible and suited to adopt;

(b) have ensured that the prospective adoptive parents have been counselled as may be necessary; and

(c) have determined that the child is or will be authorized to enter and reside permanently in that State.

CHAPTER III – CENTRAL AUTHORITIES AND ACCREDITED BODIES

Article 6

(ข) ได้แน่ใจแล้วว่าบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมได้รับการปรึกษาแนะนำตามที่จำเป็นแล้ว และ

(ค) ได้พิจารณาแล้วว่า เด็กได้รับอนุญาตให้เข้าไปและพำนักเป็นการถาวรในรัฐนั้น

หมวด 3 – สำนักงานกลางและหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาต

ข้อ 6

(1) รัฐคู่สัญญาจะตั้งสำนักงานกลางเพื่อทำหน้าที่ซึ่งกำหนดโดยอนุสัญญานี้ว่าเป็นของสำนักงานดังกล่าว

(2) สหรัฐ ซึ่งมีมากกว่าหนึ่งระบบกฎหมายหรือรัฐซึ่งมีหน่วยดินแดนเป็นอิสระ ย่อมตั้งสำนักงานมากกว่าหนึ่งได้ และระบอบเขตเกี่ยวกับดินแดนหรือบุคคลของภารกิจที่มอบได้อย่างเสรี ในกรณีที่รัฐตั้งสำนักงานกลางมากกว่าหนึ่ง ให้ระบุที่อยู่ของสำนักงานกลางรับแจ้งการติดต่อซึ่งจะสื่อสารไปยังสำนักงานกลางอื่นภายในรัฐนั้นได้

ข้อ 7

(1) แต่ละสำนักงานกลางจะร่วมมือกัน และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจในรัฐของตน เพื่อคุ้มครองเด็กและบรรลुวัตถุประสงค์อื่นแห่งอนุสัญญานี้

(2) สำนักงานเหล่านั้นจะดำเนินการมาตรการโดยตรงอันเหมาะสมทั้งปวงเพื่อ

(1) A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention upon such authorities.

(2) Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial units shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial or personal extent of their functions. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which any communication may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State

Article 7

(1) Central Authorities shall co-operate with each other and promote cooperation amongst the competent authorities in their States to protect children and to achieve the other objects of the Convention.

(2) They shall take directly all appropriate measures to -
 (a) provide information as to the laws of their States concerning adoption and other general information, such as statistics and standard forms;

(b) keep one another informed about the operation of the Convention and, as far as possible, eliminate any obstacles to its application.

(ก) จัดข้อมูลทางกฎหมายต่าง ๆ ของรัฐตน เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม และข้อมูลทั่วไปอื่น เช่น ข้อมูลสถิติและแบบมาตรฐานต่าง ๆ

(ข) แจกแก่กันถึงปฏิบัติการตามอนุสัญญา และขจัดอุปสรรคต่อการใช้อनुสัญญาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อ 8

สำนักงานกลางจะดำเนินการอันเหมาะสมทั้งปวง โดยตรงหรือโดยผ่านหน่วยงานสาธารณะที่จะป้องกันการได้ประโยชน์ทางการเงินหรืออย่างอื่นอันมิชอบเกี่ยวเนื่องกับการรับบุตรบุญธรรม และที่จะยับยั้งการปฏิบัติทั้งปวงซึ่งแย้งกับวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

ข้อ 9

สำนักงานกลางจะดำเนินการอันเหมาะสมทั้งปวง โดยตรงหรือโดยผ่านหน่วยงานสาธารณะหรือหน่วยงานอื่นซึ่งได้รับอนุญาตถูกต้องในรัฐของตน โดยเฉพาะเพื่อ

(ก) ให้ความสะดวก ติดตาม และเร่งรัด กระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับบุตรบุญธรรม

(ข) ส่งเสริมการพัฒนาบริการให้คำปรึกษา แนะนำการรับบุตรบุญธรรม และบริการหลังการรับบุตรบุญธรรมภายในรัฐของตน

(ค) จัดรายงานการประเมินผลโดยทั่วไป เกี่ยวกับประสิทธิภาพการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศให้แก่กัน

(ง) ตอบเท่าที่กฎหมายของรัฐตนอนุญาต คำร้องขอที่สมควรจากสำนักงานกลางหรือหน่วยงานสาธารณะอื่น เพื่อข้อมูลเกี่ยวกับภาวะการรับบุตรบุญธรรมเฉพาะราย

ข้อ 10

Article 8

Central Authorities shall take, directly or through public authorities, all appropriate measures to prevent improper financial or other gain in connection with an adoption and to deter all practices contrary to the objects of the Convention.

Article 9

Central Authorities shall take, directly or through public authorities or other bodies duly accredited in their State, all appropriate measures, in particular to –

- (a) facilitate, follow and expedite proceedings with a view to obtaining the adoption;
- (b) promote the development of adoption counselling and post-adoption services in their States;
- (c) provide each other with general evaluation reports about experience with intercountry adoption;
- (d) reply, in so far as is permitted by the law of their State, to justified requests from other Central Authorities or public authorities for information about a particular adoption situation.

Article 10

Accreditation shall only be granted to and maintained by bodies demonstrating their

การอนุญาตจะให้แก่และต่อหน่วยงานซึ่งแสดงว่าสามารถปฏิบัติงานซึ่งได้รับมอบหมายได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ข้อ 11

หน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตจะ

(ก) ดำเนินตามวัตถุประสงค์ไม่แสวงกำไร ตามสภาพและภายในขีดจำกัดเช่นที่ดั่งขึ้นโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐซึ่งให้การอนุญาต

(ข) อำนวยการและประจำโดยบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติ ตามมาตรฐานจริยธรรมและโดยการฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่จะทำงานด้านการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ และ

(ค) อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐนั้น เกี่ยวกับองค์ประกอบ การปฏิบัติงานและภาวะทางการเงิน

ข้อ 12

หน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตในรัฐคู่สัญญาหนึ่ง อาจทำการในอีกรัฐคู่สัญญาหนึ่ง เฉพาะเมื่อหน่วยงานที่มีอำนาจของทั้งสองรัฐได้อนุญาตให้ทำเช่นนั้นได้

ข้อ 13

แต่ละรัฐคู่สัญญาจะแจ้งการตั้งสำนักงานกลาง และในกรณีที่เหมาะสม ขอบเขตภารกิจตลอดจน ชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตไปยังสำนักงานประจำที่ประชุมกรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล

หมวด 4 – เงื่อนไขการพิจารณาในการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

competence to carry out properly the tasks with which they may be entrusted.

Article 11

An accredited body shall

- (a) pursue only non-profit objectives according to such conditions and within such limits as may be established by the competent authorities of the State of accreditation;
- (b) be directed and staffed by persons qualified by their ethical standards and by training or experience to work in the field of intercountry adoption; and
- (c) be subject to supervision by competent authorities of that State as to its composition, operation and financial situation.

Article 12

A body accredited in one Contracting State may act in another Contracting State only if the competent authorities of both States have authorized it to do so.

Article 13

The designation of the Central Authorities and, where appropriate, the extent of their functions, as well as the names and addresses of the accredited bodies shall be communicated by each Contracting State to the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law.

CHAPTER IV – PROCEDURAL REQUIREMENTS IN INTERCOUNTRY ADOPTION

ข้อ 14

บุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในรัฐคู่สัญญาผู้ประสงค์จะรับบุตรบุญธรรมเด็กซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติในอีกรัฐคู่สัญญาหนึ่ง ให้ขอต่อสำนักงานกลางในรัฐซึ่งตนมีถิ่นที่อยู่ปกตินั้น

ข้อ 15

(1) หากสำนักงานกลางของรัฐผู้รับพอใจว่า ผู้ขอมีคุณสมบัติและเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรม ให้จัดทำรายงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ รูปลักษณะ คุณสมบัติ และความเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรม ภูมิลำเนา ประวัติครอบครัวและทางการแพทย์ สถานะทางสังคม เหตุผลที่ขอรับบุตรบุญธรรม ความสามารถที่จะรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ ตลอดจนลักษณะของเด็กซึ่งเหมาะที่จะเลี้ยงดูได้

(2) ให้ส่งรายงานไปยังสำนักงานกลางของรัฐกำเนิด

ข้อ 16

(1) หากสำนักงานกลางของรัฐกำเนิดพอใจว่า เด็กนั้นอาจรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ ให้

(ก) จัดทำรายงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ รูปลักษณะ การรับเป็นบุตรบุญธรรมได้ ภูมิลำเนา

สภาพแวดล้อมทางสังคม ประวัติครอบครัว ประวัติทางการแพทย์รวมทั้งของครอบครัวเด็ก และความจำเป็นพิเศษของเด็ก

(ข) ให้การพิจารณาตามควรแก่การที่เด็กได้รับการเลี้ยงดูมา และแก่ภูมิลำเนาทางชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรมของเด็ก

(ค) จัดให้ได้ความยินยอมตามความในข้อ 4

Article 14

Persons habitually resident in a Contracting State, who wish to adopt a child habitually resident in another Contracting State, shall apply to the Central Authority in the State of their habitual residence.

Article 15

(1) If the Central Authority of the receiving State is satisfied that the applicants are eligible and suited to adopt, it shall prepare a report including information about their identity, eligibility and suitability to adopt, background, family and medical history, social environment, reasons for adoption, ability to undertake an intercountry adoption, as well as the characteristics of the children for whom they would be qualified to care

(2) It shall transmit the report to the Central Authority of the State of origin.

Article 16

(1) If the Central Authority of the State of origin is satisfied that the child is adoptable, it shall

(a) prepare a report including information about his or her identity, adoptability, background, social environment, family history, medical history including that of the child's family, and any special needs of the child;

และ

(ง) กำหนด โดยอาศัยพื้นฐานโดยเฉพาะตาม รายงานเกี่ยวกับเด็กและบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรม ว่าการจัดให้เด็กอยู่ในความดูแลที่ตั้งใจนั้น เป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็กหรือไม่

(2) ให้ส่งรายงานเกี่ยวกับเด็ก หลักฐานว่าได้รับความยินยอมที่จำเป็น และเหตุผลที่จัดให้เด็กอยู่ในความดูแลได้ ไปยังสำนักงานกลางของรัฐผู้รับ โดยระวางมิให้มีการเปิดเผยตัวมารดาและบิดาหากการเปิดเผยเช่นนี้ไม่อาจทำได้ในรัฐกำเนิด

ข้อ 17

การวินิจฉัยในรัฐกำเนิดว่าเด็กควรถูกมอบแก่บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรม อาจทำได้ต่อเมื่อ

(ก) สำนักงานกลางของรัฐนั้นได้แน่ใจว่า บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมตกลงแล้ว

(ข) สำนักงานกลางของรัฐผู้รับได้เห็นชอบกับการวินิจฉัยนั้น ในกรณี que การเห็นชอบจะต้องมีตามกฎหมายของรัฐนั้น หรือตามที่สำนักงานกลางของรัฐกำเนิดต้องการ

(ค) สำนักงานกลางของทั้งสองรัฐได้ตกลงกันแล้วว่าให้ดำเนินการรับบุตรบุญธรรมต่อไป และ

(ง) ได้มีการกำหนดตามความในข้อ 5 แล้วว่า บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมมีคุณสมบัติและเหมาะสมที่จะรับบุตรบุญธรรม และว่าเด็กได้รับหรือจะได้รับอนุญาตให้เข้าไปและพำนักเป็นการถาวรในรัฐผู้รับ

ข้อ 18

- (b) give due consideration to the child's upbringing and to his or her ethnic, religious and cultural background;
- (c) ensure that consents have been obtained in accordance with Article 4; and
- (d) determine, on the basis in particular of the reports relating to the child and the prospective adoptive parents, whether envisaged placement is in the best interests of the child.
- (2) It shall transmit to the Central Authority of the receiving State its report on the child, proof that the necessary consents have been obtained and the reasons for its determination on the placement, taking care not to reveal the identity of the mother and the father if, in the State of origin, these identities may not be disclosed.
- Article 17**
- Any decision in the State of origin that a child should be entrusted to prospective adoptive parents may only be made if –
- (a) the Central Authority of that State has ensured that the prospective adoptive parents agree;
- (b) the Central Authorities of receiving States has approved such decision, where such approval is required by the law of that State or by the Central Authority of the State of origin;

สำนักงานกลางของทั้งสองรัฐจะดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อเด็กได้รับอนุญาตให้ออกจากรัฐกำเนิด และให้เข้าไปและพำนักเป็นการถาวรในรัฐผู้รับ

ข้อ 19

(1) การพาเด็กไปยังรัฐผู้รับจะดำเนินการได้ต่อเมื่อเงื่อนไขตามข้อ 17 ได้ปฏิบัติตามแล้ว

(2) สำนักงานกลางของทั้งสองรัฐจะให้มั่นใจว่าการพาไปนี้เกิดขึ้นในพฤติการณ์ที่ปลอดภัยและเหมาะสม และหากเป็นไปได้โดยการร่วมด้วยของบิดามารดาผู้รับหรือผู้ขอรับบุตรบุญธรรม

(3) หากการพาเด็กไปไม่เกิดขึ้น ให้ส่งรายงานซึ่งระบุถึงข้อ 15 และ 16 คืนแก่สำนักงานซึ่งเป็นผู้ส่งไป

ข้อ 20

สำนักงานกลางจะแจ้งแก่กันให้ทราบกระบวนการรับบุตรบุญธรรม และมาตรการซึ่งดำเนินไปเพื่อให้การนั้นเสร็จสิ้น ตลอดจนความก้าวหน้าของการจัดเด็กให้อยู่ในความดูแล หากจำเป็นต้องมีระยะเวลาทดลองเลี้ยงดู

ข้อ 21

(1) ในกรณีที่การรับบุตรบุญธรรมจะเกิดขึ้นภายหลังการพาเด็กไปยังรัฐผู้รับ และปรากฏต่อสำนักงานกลางของรัฐนั้นว่า การจัดให้เด็กอยู่ในความดูแลของบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมไม่เป็นประโยชน์สูงสุดแก่เด็ก ให้สำนักงานกลางนั้นใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองเด็ก โดยเฉพาะ

(ก) ทำให้เด็กถูกนำมาจากบิดามารดาผู้ขอรับ

(c) the Central Authorities of both States have agreed that the adoption may proceed; and
 (d) it has been determined, in accordance with Article 5, that the prospective adoptive parents are eligible and suited to adopt and that the child is or will be authorized to enter and reside permanently in the receiving State.

Article 18

The Central Authorities of both States shall take all necessary steps to obtain permission for the child to leave the State of origin and to enter and reside permanently in the receiving State.

Article 19

(1) The transfer of the child to the receiving State may only be carried out if the requirements of Article 17 have been satisfied.
 (2) The Central Authorities of both States shall ensure that this transfer takes place in secure and appropriate circumstances and, if possible, in the company of the adoptive or prospective adoptive parents.
 (3) If the transfer of the child does not take place, the reports referred to in Articles 15 and 16 are to be sent back to the authorities who forwarded them.

Article 20

บุตรบุญธรรม และจัดให้มีการดูแลชั่วคราว

(ข) โดยการหารือกับสำนักงานกลางของรัฐกำเนิด จัดโดยไม่ชักช้าให้เด็กได้รับการดูแลใหม่โดยมุ่งหมายเพื่อการรับบุตรบุญธรรม หรือหากไม่เหมาะสม จัดให้มีการดูแลระยะยาวแทน การรับบุตรบุญธรรมจะไม่เกิดขึ้น จนกว่าสำนักงานกลางของรัฐกำเนิดได้รับแจ้งตามควรเกี่ยวกับบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมรายใหม่แล้ว

(ค) ในฐานะที่เป็นมาตรการสุดท้าย จัดให้เด็กกลับ หากจำเป็นเพื่อประโยชน์ของเด็ก

(2) โดยคำนึงโดยเฉพาะถึงอายุและระดับวุฒิภาวะของเด็ก ให้เขาได้รับการหารือ และในกรณีที่เหมาะสมให้เขาให้ความยินยอมเกี่ยวกับมาตรการที่จะใช้ตามข้อนี้

ข้อ 22

(1) ภารกิจของสำนักงานกลางตามหมวดนี้อาจปฏิบัติโดยหน่วยงานสาธารณะ หรือโดยหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตตามหมวด 3 ภายในขอบเขตที่กฎหมายแห่งรัฐของตนอนุญาต

(2) รัฐคู่สัญญาใด ๆ อาจประกาศต่อผู้ดูแลอนุสัญญาว่า ภารกิจของสำนักงานกลางตามข้อ 15 ถึงข้อ 21 อาจปฏิบัติได้ภายในรัฐนั้นตามขอบเขตซึ่งกฎหมายอนุญาต และภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐนั้น และโดยหน่วยงานหรือบุคคลซึ่ง

The Central Authorities shall keep each other informed about the adoption process and the measures taken to complete it, as well as about the progress of the placement if a probationary period is required.

Article 21

(1) Where the adoption is to take place after the transfer of the child to the receiving State and it appears to the Central Authority of that State and the continued placement of the child with the prospective adoptive parents is not in the child's best interests, such Central Authority shall take the measures necessary to protect the child, in particular

- (a) to cause the child to be withdrawn from the prospective adoptive parents and to arrange temporary care;
- (b) in consultation with the Central Authority of the State of origin, to arrange without delay a new placement of the child with a view to adoption or, if this is not appropriate, to arrange alternative long-term care; an adoption shall not take place until the Central Authority of the State of origin has been duly informed concerning the new prospective adoptive parents;
- (c) as a last resort, to arrange the return of the child, if his or her interests so require.

(2) Having regard in particular to the age and degree of maturity of the child, he or she shall be consulted and, where appropriate, his or her consent

obtained in relation to measures to be taken under this Article.

Article 22

(1) The functions of a Central Authority under this Chapter may be performed by public authorities or by bodies accredited under Chapter III, to the extent permitted by the law of its State.

(2) Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that the functions of the Central Authority under Articles 15 to 21 may be performed in that State, to the extent permitted by the law and subject to the supervision of the competent authorities of that State, also by bodies or persons who -

- (a) meet the requirements of integrity, professional competence, experience and accountability of that State; and
- (b) are qualified by their ethical standards and by training or experience to work in the field of intercountry adoption.
- (3) A Contracting State which makes the declaration provided for in paragraph 2 shall keep the Permanent Bureau of the Hague Conference on Private International Law informed of the names and addresses of these bodies and persons.
- (4) Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that adoptions of

(ก) เข้าเงื่อนไขว่าด้วยความซื่อตรง คุณวุฒิ ประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบทางวิชาชีพ ของรัฐนั้น และ

(ข) มีคุณสมบัติตามมาตรฐานจริยธรรม และ โดยการฝึกอบรมหรือประสบการณ์ที่จะทำงานใน ด้านการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

(3) รัฐคู่สัญญาซึ่งทำคำประกาศตามวรรค 2 จะแจ้งให้สำนักงานประจำที่ประชุมกรุงเฮกว่าด้วย กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลทราบชื่อ และที่อยู่ของหน่วยงานและบุคคลเหล่านี้

(4) รัฐคู่สัญญาใด ๆ อาจประกาศต่อผู้ดูแล อนุสัญญาว่า การรับเด็กซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติใน ดินแดนจะมีขึ้นได้เฉพาะเมื่อภารกิจของสำนักงาน

children habitually resident in its territory may only take place if the functions of the Central Authorities are performed in accordance with paragraph 1.

(5) Notwithstanding any declaration made under paragraph 2, the reports provided for in Articles 15 and 16 shall, in every case, be prepared under the responsibility of the Central Authority or other authorities or bodies in accordance with paragraph 1.

CHAPTER V – RECOGNITION AND EFFECTS OF THE ADOPTION

Article 23

(1) An adoption certified by the competent authority of the State of the adoption as having been made in accordance with the Convention shall be recognized by operation of law in the other Contracting States. The certificate shall specify when and by whom the agreements under Article 17, sub-paragraph c, were given.

(2) Each Contracting State shall, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, notify the depositary of the Convention of the identity and the functions of the authority or the authorities which, in that State, are

กลางได้ปฏิบัติสอดคล้องกับวรรค 1 เท่านั้น

(5) โดยไม่คำนึงถึงคำประกาศใด ๆ ซึ่งทำตามวรรค 2 รายงานซึ่งระบุในข้อ 15 และ 16 จะต้องจัดทำภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานกลางหรือหน่วยงานอื่นตามวรรค 1

หมวด 5 – การรับรองและผลของการรับบุตรบุญ

กรรม

ข้อ 23

(1) การรับบุตรบุญธรรมซึ่งรับรองถูกต้องโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐที่มีการรับบุตรบุญธรรมว่าได้ทำตามอนุสัญญานี้ จะได้รับการรับรองโดยผลของกฎหมายในรัฐคู่สัญญาอื่น หนังสือรับรองจะระบุว่าความตกลงตามข้อ 17 อนุ ค. ได้ให้เมื่อใด และโดยผู้ใด

(2) ณ เวลาลงนาม ให้สัตยาบัน ขอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติ แต่ละรัฐคู่สัญญาจะบอกกล่าวต่อผู้ดูแลอนุสัญญานี้ถึงชื่อและภารกิจของสำนักงานหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจทำหนังสือรับรองในรัฐนั้น ทั้งจะแจ้งการเปลี่ยนแปลงในการตั้งหน่วยงานเหล่านี้ต่อผู้ดูแลด้วย

ข้อ 24

การรับรองการรับบุตรบุญธรรมอาจถูกปฏิเสธในรัฐคู่สัญญา หากการรับบุตรบุญธรรมนั้นขัดต่อนโยบายสาธารณะอย่างโจ่งแจ้ง โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก

competent to make the certification. It shall also notify the depositary of any modification in the designation of these authorities.

Article 24

The recognition of an adoption may be refused in a Contracting State only if the adoption is manifestly contrary to its public policy, taking into account the best interests of the child.

Article 25

Any Contracting State may declare to the depositary of the Convention that it will not be bound under this Convention to recognize adoptions made in accordance with an agreement concluded by application of Article 39, Paragraph 2.

Article 26

- (1) The recognition of an adoption includes recognition of
- (a) the legal parent-child relationship between the child and his or her adoptive parents;
 - (b) parental responsibility of the adoptive parents for the child;
 - (c) the termination of a pre-existing legal relationship between the child and his or her mother and father, if the adoption has this effect in the Contracting State where it was made.
- (2) In the case of an adoption

ข้อ 25

รัฐคู่สัญญาใด ๆ อาจประกาศต่อผู้ดูแลอนุสัญญานี้ว่าตนไม่ถูกผูกพันตามอนุสัญญานี้ให้ต้องรับรองการรับบุตรบุญธรรมซึ่งทำความตกลงซึ่งเกิดขึ้นโดยการใช้ข้อ 39 วรรค 2

ข้อ 26

- (1) การรับรองการรับบุตรบุญธรรมรวมถึงการรับรอง
- (ก) นิติสัมพันธ์ฉันบิดามารดาและบุตร ระหว่างเด็กกับบิดามารดาผู้รับบุตรบุญธรรม
 - (ข) ความรับผิดชอบต่อเด็กเยี่ยงบิดามารดา ของบิดามารดาผู้รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม
 - (ค) ความสิ้นสุดแห่งนิติสัมพันธ์ที่มีอยู่ก่อนระหว่างเด็กกับมารดาและบิดาของตน หากการรับบุตรบุญธรรมมีผลเช่นนี้ในรัฐคู่สัญญาที่มีการรับบุตรบุญธรรม
- (2) ในกรณีที่การรับบุตรบุญธรรมมีผลให้นิติสัมพันธ์ฉันบิดามารดาและบุตรที่มีอยู่ก่อนสิ้นสุด ให้เด็กได้รับบรรดาสัพสิทธิ์ในรัฐผู้รับและในรัฐคู่สัญญาใด ๆ ซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรมเท่าเทียมกับที่เป็นผลจากการรับบุตรบุญธรรมในแต่ละรัฐดังกล่าว
- (3) ความในวรรคก่อน ๆ ไม่ขัดขวางต่อการใช้บทบัญญัติใด ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเด็กมากกว่าซึ่งมีผลอยู่ในรัฐคู่สัญญาซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรม
- ข้อ 27**
- (1) ในกรณีที่การรับบุตรบุญธรรมซึ่งอนุญาติใน

having the effect of terminating a pre-existing legal parent-child relationship, the child shall enjoy in the receiving State, and in any other Contracting State where the adoption is recognized, rights equivalent to those resulting from adoptions having this effect in each such State.

(3) The preceding paragraphs shall not prejudice the application of any provision more favourable for the child, in force in the Contracting State which recognizes the adoption.

Article 27

(1) Where an adoption granted in the State of origin does not have the effect of terminating a pre-existing legal parent-child relationship, it may, in the receiving State which recognizes the adoption under the Convention, be converted into an adoption having such an effect

(a) if the law of the receiving State so permits; and

(b) if the consents referred to in Article 4, sub-paragraphs *c* and *d*, have been or are given for the purpose of such an adoption.

(2) Article 23 applies to the decision converting the adoption.

รัฐกำเนิดไม่มีผลให้นิติสัมพันธ์อันบิดามารดาและบุตรซึ่งมีอยู่ก่อนสิ้นสุด การดังกล่าวอาจถูกเปลี่ยนเป็นการรับบุตรบุญธรรม ซึ่งมีผลเช่นนั้น ในรัฐผู้รับซึ่งรับรองการรับบุตรบุญธรรมตามอนุสัญญานี้ได้

(ก) หากกฎหมายของรัฐผู้รับยอมเช่นนั้น และ

(ข) หากความยินยอมซึ่งระบุในข้อ 4 อนุ ค. และ ง. ได้ให้ไว้แล้ว หรือได้ให้ต่อมาเพื่อความมุ่งหมายของการรับบุตรบุญธรรมนั้น

(2) ข้อ 23 ย่อมใช้กับการวินิจฉัยให้เปลี่ยนสถานะของการรับบุตรบุญธรรมด้วย

หมวด 6 – บทบัญญัติทั่วไป

ข้อ 28

อนุสัญญานี้ไม่มีผลกระทบต่อกฎหมายใด ๆ ของรัฐกำเนิดซึ่งกำหนดว่า การรับบุตรบุญธรรมเด็กซึ่งมีถิ่นที่อยู่ปกติภายในรัฐต้องทำในรัฐนั้น หรือซึ่งห้ามการจัดเด็กให้อยู่ในความดูแลใน หรือพาเด็กไปยังรัฐผู้รับก่อนหน้าการรับบุตรบุญธรรม

ข้อ 29

ต้องไม่มีการติดต่อระหว่างบิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรม กับบิดามารดาของเด็กหรือบุคคลอื่นใด ซึ่งดูแลเด็กอยู่ จนกว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในข้อ 4 อนุ ค. ถึง ค. และข้อ 5 อนุ ค. แล้ว เว้นแต่การรับบุตรบุญธรรมเกิดขึ้นภายในครอบครัว หรือเว้นแต่การติดต่อนั้นสอดคล้องกับเงื่อนไขซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐกำเนิด

CHAPTER VI – GENERAL PROVISIONS

Article 28

The Convention does not affect any law of a State of origin which requires that the adoption of a child habitually resident within that State take place in that State or which prohibits the child's placement in, or transfer to, the receiving State prior to adoption.

Article 29

There shall be no contact between the prospective adoptive parents and the child's parents or any other person who has care of the child until the requirements of Article 4, sub-paragraphs *a* to *c*, and Article 5, sub-paragraph *a*, have been met, unless the adoption takes place within a family or unless the contact is in compliance with the conditions established by the competent authority of the State of origin.

Article 30

(1) The competent authorities of a Contracting State shall ensure that information held by them concerning the child's origin, in particular information concerning the identity of his or her parents, as well as the medical history, is preserved.

(2) They shall ensure that the child or his or her representative has access to such information, under appropriate guidance, in so far as is permitted by the law of that State.

Article 31

ข้อ 30

(1) หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐคู่สัญญาจะทำให้แน่ใจว่า ข้อมูลซึ่งตนได้รับเกี่ยวกับความเป็นมาของเด็ก โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับตัวบิดามารดา ตลอดจนประวัติทางการแพทย์ของเขา ได้รับการรักษาไว้

(2) หน่วยงานดังกล่าวจะทำให้แน่ใจว่า เด็ก หรือผู้แทนของเขาได้เข้าถึงข้อมูลเช่นนั้น โดยอยู่ภายใต้การแนะนำที่เหมาะสม ในขอบเขตที่กฎหมายของรัฐนั้นอนุญาต

ข้อ 31

โดยไม่กระทบกระเทือนข้อ 30 ข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้มาหรือส่งไปตามอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะ ข้อมูลซึ่งระบุถึงในข้อ 15 และข้อ 16 จะถูกใช้ แต่เฉพาะเพื่อความมุ่งหมายตามที่ได้มาหรือส่งไปเท่านั้น

ข้อ 32

(1) ต้องไม่มีผู้ใดได้รับประโยชน์ทางการเงิน หรือประโยชน์อื่นจากกิจกรรมซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

(2) เฉพาะค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย รวมทั้ง ค่าธรรมเนียมทางวิชาชีพตามสมควรของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องในการรับบุตรบุญธรรมเท่านั้น ที่อาจเรียกเก็บหรือชำระได้

(3) ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร และลูกจ้างของ หน่วยงานซึ่งเกี่ยวข้องในการรับบุตรบุญธรรมจะไม่รับสินจ้างซึ่งสูงโดยไม่มีเหตุผลอันควรเกี่ยวกับบริการที่ให้

ข้อ 33

หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐที่พบว่าบัพัญญูติใดของอนุสัญญานี้ไม่ได้รับการเคารพ หรือว่ามี

Without prejudice to Article 30, personal data gathered or transmitted under the Convention, especially data referred to in Articles 15 and 16, shall be used only for the purposes for which they were gathered or transmitted.

Article 32

(1) No one shall derive improper financial or other gain from an activity related to an intercountry adoption.

(2) Only costs and expenses, including reasonable professional fees of persons involved in the adoption, may be charged or paid.

(3) The directors, administrators and employees of bodies involved in an adoption shall not receive remuneration which is unreasonably high in relation to services rendered.

Article 33

A competent authority which finds that any provision of the Convention has not been respected or that there is a serious risk that it may not be respected, shall immediately inform the Central Authority of its State, This Central Authority shall be responsible for ensuring that appropriate measures are taken.

Article 34

If the competent authority of the State of destination of a document so requests, a translation certified as being in conformity with the original

เครื่องอย่างร้ายแรงว่าจะไม่ได้รับการเคารพ จะแจ้งต่อสำนักงานกลางของรัฐต้นที่ สำนักงานกลางนี้จะรับผิดชอบเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีการดำเนินมาตรการที่เหมาะสม

ข้อ 34

หากหน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐปลายทางที่เอกสารส่งไปร้องขอ จะต้องจัดคำแปลซึ่งรับรองว่าถูกต้องตรงกับต้นฉบับให้ เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น บิดามารดาผู้ขอรับบุตรบุญธรรมเป็นผู้รับภาระค่าธรรมเนียมการแปลนั้น

ข้อ 35

หน่วยงานซึ่งมีอำนาจของรัฐคู่สัญญาจะปฏิบัติในการกระบวนกรรับบุตรบุญธรรมโดยไม่ชักช้า

ข้อ 36

สำหรับรัฐซึ่งมีสองระบบกฎหมายหรือกว่านั้นใช้กับหน่วยดินแดนต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม

(ก) การอ้างถึงถิ่นที่อยู่ปกติในรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงถิ่นที่อยู่ปกติในหน่วยดินแดนของรัฐนั้น

(ข) การอ้างถึงกฎหมายของรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงกฎหมายซึ่งมีผลใช้อยู่ในหน่วยดินแดนที่เกี่ยวข้อง

(ค) การอ้างถึงหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหรือหน่วยงานสาธารณะของรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำการในหน่วยดินแดนที่เกี่ยวข้อง

(ง) การอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับอนุญาตของรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างถึงหน่วยงานซึ่งได้รับ

must be furnished. Unless otherwise provided, the costs of such translation are to be borne by the prospective adoptive parents.

Article 35

The competent authorities of the Contracting States shall act expeditiously in the process of adoption.

Article 36

In relation to a State which has two or more systems of law with regard to adoption applicable in different territorial units –

- (a) any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit of that State;
- (b) any reference to the law of that State shall be construed as referring to the law in force in the relevant territorial unit;
- (c) any reference to the competent authorities or to the public authorities of that State shall be construed as referring to those authorized to act in the relevant territorial unit;
- (d) any reference to the accredited bodies of that State shall be construed as referring to bodies accredited in the relevant territorial unit;

Article 37

อนุญาตในหน่วยดินแดนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 37

สำหรับรัฐซึ่งมีสองระบบกฎหมายหรือกว่านั้น เกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมใช้กับบุคคลต่างประเภทกัน การอ้างอิงกฎหมายของรัฐนั้น ให้หมายถึงการอ้างอิงระบบกฎหมายซึ่งกำหนดโดยกฎหมายของรัฐนั้น

ข้อ 38

รัฐซึ่งหน่วยดินแดนต่าง ๆ ของตนมีกฎเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมเอง ย่อมไม่ถูกผูกพันให้ต้องใช้อุสนัตถุณยานี้ในกรณีของรัฐซึ่งระบบกฎหมายเป็นเอกภาพไม่ถูกผูกพันให้ทำเช่นนั้น

ข้อ 39

(1) อุสนัตถุณยานี้ไม่มีผลกระทบตราบสารระหว่างประเทศซึ่งรัฐคู่สัญญาเป็นภาคี และซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องซึ่งควบคุมโดยอุสนัตถุณยานี้ เว้นแต่รัฐภาคีตราบสารระหว่างประเทศนั้นมีคำประกาศเป็นอย่างอื่น

(2) รัฐคู่สัญญาใด ๆ อาจเข้าทำความตกลงกับรัฐคู่สัญญาอื่นรายเดียวหรือหลายราย เพื่อปรับปรุงการใช้อุสนัตถุณยานี้ในความสัมพันธ์ระหว่างกัน ความตกลงเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปได้โดยเฉพาะจากบทบัญญัติข้อ 14 ถึง 16 และ 18 ถึง 21 ให้รัฐซึ่งได้ทำความตกลงเช่นนั้นส่งสำเนาไปยังผู้ดูแลอุสนัตถุณยานี้

In relation to a State which with regard to adoption has two or more systems of law applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system specified by the law of that State.

Article 38

A State within which different territorial units have their own rules of law in respect of adoption shall not be bound to apply the Convention where a State with a unified system of law would not be bound to do so.

Article 39

(1) The Convention does not affect any international instrument to which Contracting States are Parties and which contains provisions on matters governed by the Convention, unless a contrary declaration is made by the States Parties to such instrument.

(2) Any Contracting State may enter into agreements with one or more other Contracting States, with a view to improving the application of the Convention in their mutual relations. These agreements may derogate only from the provisions of Articles 165 to 16 and 18 to 21. The States which have concluded such an agreement shall transmit a copy to the depositary of the

ข้อ 40

การตั้งข้อสงวนอนุสัญญานี้ไม่อาจทำได้

ข้อ 41

อนุสัญญานี้ใช้กับทุกกรณีซึ่งคำขอตามข้อ 14 ได้มาถึงหลังจากอนุสัญญานี้มีผลบังคับในรัฐผู้รับและรัฐกำเนิด

ข้อ 42

ให้เลขาธิการที่ประชุมกรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลเรียกประชุมคณะกรรมการพิเศษตามปกติเป็นระยะ ๆ เพื่อพิจารณาการใช้ออนุสัญญานี้ในการปฏิบัติ

หมวด 7 – ความสง่าย

ข้อ 43

(1) อนุสัญญานี้เปิดให้ลงนามโดยรัฐซึ่งเป็นสมาชิกที่ประชุมกรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล ณ สมัยประชุมที่สิบเจ็ด และโดยรัฐอื่นซึ่งเข้าร่วมการประชุมสมัยนั้น

(2) อนุสัญญานี้อาจได้รับสัตยาบัน ยอมรับ หรือเห็นชอบ และให้ยื่นตราสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือความเห็นชอบ ต่อกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ผู้ดูแลอนุสัญญานี้

ข้อ 44

(1) รัฐอื่นใดอาจภาคยานุวัติอนุสัญญานี้หลังจากมีผลบังคับ โดยปฏิบัติตามข้อ 46 วรรค 1

Convention.

Article 40

No reservation to the Convention shall be permitted.

Article 41

The Convention shall apply in every case where an application pursuant to Article 14 has been received after the Convention has entered into force in the receiving State and the State of origin.

Article 42

The Secretary General of the Hague Conference on Private International Law shall at regular intervals convene a Special Commission in order to review the practical operation of the Convention.

CHAPTER VII – FINAL CLAUSES

Article 43

(1) The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Seventeenth Session and by the other States which participated in that Session.

(2) It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the

(2) ให้ยื่นตราสารการภาคยานุวัติแก่ผู้ดูแล
อนุสัญญา

(3) การภาคยานุวัติเช่นนั้นจะมีผลเฉพาะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรัฐซึ่งภาคยานุวัติกับรัฐคู่สัญญา ซึ่งไม่คัดค้านการภาคยานุวัตินั้น ภายในหกเดือนหลังจากได้รับการบอกกล่าวซึ่งกล่าวถึงในอนุข. ของข้อ 48 การคัดค้านดังกล่าวอาจทำได้โดยรัฐเมื่อให้สัตยาบัน ยินยอม หรือเห็นชอบอนุสัญญาภายหลังการภาคยานุวัติ การคัดค้านใด ๆ ดังกล่าวให้แจ้งต่อผู้ดูแลอนุสัญญา

ข้อ 45

(1) ในกรณีที่รัฐมีสองหน่วยดินแดนหรือมากกว่านั้นซึ่งใช้ระบบกฎหมายต่างกันเกี่ยวกับเรื่องภายใต้อนุสัญญานี้ รัฐอาจประกาศ ณ เวลาที่มีการลงนาม ให้สัตยาบัน ยอมรับ เห็นชอบ หรือภาคยานุวัติว่าอนุสัญญานี้จะครอบคลุมทุกหน่วยดินแดน หรือเฉพาะหน่วยเดียว หรือหลายหน่วย และอาจเปลี่ยนคำประกาศนี้โดยการยื่นคำประกาศใหม่เมื่อใดก็ได้

(2) ให้บอกกล่าวคำประกาศนั้นไปยังผู้ดูแลอนุสัญญา และระบุอย่างชัดเจนว่าอนุสัญญาใช้กับหน่วยดินแดนใด

(3) หากรัฐไม่ทำคำประกาศตามข้อนี้ อนุสัญญาย่อมมีผลครอบคลุมทุกหน่วยดินแดนของรัฐนั้น

ข้อ 46

(1) อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้วันแรกของเดือนต่อจากระยะเวลาสามเดือนนับจากการมอบตราสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือความเห็นชอบ

Netherlands, depositary of the Convention.

Article 44

(1) Any other State may accede to the Convention after it has entered into force in accordance with Article 46, paragraph 1.

(2) The instrument of accession shall be deposited with the depositary.

(3) Such accession shall have effect only as regards the relations between the acceding State and those Contracting States which have not raised an objection to its accession in the six months after the receipt of the notification referred to in sub-paragraph *b* of Article 48. Such an objection may also be raised by States at the time when they ratify, accept or approve the Convention after an accession. Any such objection shall be notified to the depositary.

Article 45

(1) If a State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in the Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting

ฉบับที่สาม ดังระบุในข้อ 43

(2) ต่อจากนั้นอนุสัญญานี้จะมีผล

(ก) สำหรับแต่ละรัฐซึ่งให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือเห็นชอบอนุสัญญาภายหลัง หรือเข้า ภายวันวิติ ในวันแรกของเดือนต่อจากระยะเวลา สามเดือนนับจากการมอบตราสารให้สัตยาบัน

การยอมรับ ความเห็นชอบ หรือการภายวันวิติ

(ข) สำหรับหน่วยดินแดนซึ่งอนุสัญญานี้ ครอบคลุมถึงตามข้อ 45 ในวันแรกของเดือนต่อ จากระยะเวลาสามเดือนนับจากการบอกกล่าวดัง ระบุในข้อนั้น

ข้อ 47

(1) รัฐภาคีอนุสัญญานี้อาจบอกเลิก โดยการ บอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ดูแล อนุสัญญา

(2) การบอกเลิกมีผลในวันแรกของเดือนต่อจาก ระยะเวลาดิบสองเดือนนับแต่ผู้ดูแลอนุสัญญาได้ รับคำบอกกล่าว ในกรณีที่ระบุระยะเวลาให้มีผล นานกว่านั้นในคำบอกกล่าว การบอกเลิกมีผลเมื่อ สิ้นสุดระยะเวลาที่นานกว่านั้นนับแต่ผู้ดูแล อนุสัญญาได้รับคำบอกกล่าว

ข้อ 48

ให้ผู้ดูแลอนุสัญญาแจ้งรัฐสมาชิกที่ประชุมกรุง เสกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดี บุคคลรัฐอื่นซึ่งร่วมการประชุมสมัยที่สิบเจ็ด และ รัฐซึ่งภายวันวิติตามข้อ 45 เกี่ยวกับกรณี

another declaration at any time
(2) Any such declaration shall be notified to the depository and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

(3) If a State makes no declaration under this Article, the Convention is to extend to all territorial units of that State.

Article 46

(1) The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval referred to in Article 43,

(2) Thereafter the Convention shall enter into force –

(a) for each State ratifying, accepting or approving it subsequently, or acceding to it, on the first day of the month following the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

(b) for a territorial unit to which the convention has been extended in conformity with Article 45, on the first day of the month following the expiration of three months after the notification referred to in that Article.

Article 47

ดังต่อไปนี้

(ก) การลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับ และการให้ความเห็นชอบ ดังระบุในข้อ 44

(ข) การภาคยานุวัติและการคัดค้านการภาคยานุวัติ ดังระบุในข้อ 44

(ค) วันซึ่งอนุสัญญามีผลบังคับ ตามข้อ 46

(ง) การประกาศและการกำหนด ดังระบุในข้อ 22, 23 , 25 และ 45

(จ) การตกลง ดังระบุในข้อ 39

(ฉ) การบอกเลิก ดังระบุในข้อ 47

เพื่อเป็นหลักฐาน ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามอนุสัญญานี้แล้ว

ทำ ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ 29 เดือน พฤษภาคม

2536 เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ทั้ง

สองภาษาถูกต้องแท้จริงเสมอกัน รวมเป็นเอกสารฉบับเดียวกันซึ่งได้รักษาไว้ในหอเอกสารของรัฐบาลแห่ง

ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ และสำเนาเอกสาร

ดังกล่าวจะส่ง ตามวิถีทางการทูตไปยังแต่ละรัฐ

สมาชิกของที่ประชุมกรุงเฮกกว่าด้วยกฎหมาย

ระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลในวันประชุมสมัย

ที่สิบเจ็ด และไปยังรัฐอื่นซึ่งเข้าร่วมการประชุม

สมัยดังกล่าว

(1) A State Party to the convention may denounce it by a notification in writing addressed to the depositary.

(2) The denunciation takes effect on the first day of the month following the expiration of twelve months after the notification is received by the depositary. Where a longer period for the denunciation to take effect is specified in the notification, the denunciation takes effect upon the expiration of such longer period after the notification is received by the depositary.

Article 48

The depositary shall notify the States Members of the Hague Conference on Private International Law, the other States which participated in the Seventeenth Session and the States which have acceded in accordance with Article 44, of the following -

- (a) the signatures, ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 43;
- (b) the accessions and objections raised to accessions referred to in Article 44;
- (c) the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 46;
- (d) the declarations and

designations referred to in Articles 22, 23, 25 and 45;
(e) the agreements referred to in Article 39;

(f) the denunciations referred to in Article 47;

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, on the 29th day of May 1993 in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent, through diplomatic channels, to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Seventeenth Session and to each of the other States which participated in that Session.